

ЗДОБУТКИ ТА ВТРАТИ УКРАЇНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ 1917–1921 РР.

Жукотинський Т. Г.

Науковий керівник – асист. Євсюкова О. Г.

Харківський національний університет радіоелектроніки

(61166, Харків, пр. Науки, 14, каф. українознавства, тел (057)702-14-98)

This article analyzes the role of Ukrainian War of Independence in the national revival of the Ukrainian people and achievements and deficiencies in this historical period.

Українська революція стала визначною подією в історії українського народу ХХ ст. Вона засвідчила палке прагнення українців до створення власної держави. Незважаючи на тривале імперське поневолення, український народ знайшов у собі сили, щоб у вкрай несприятливих умовах протягом тривалого періоду (1917–1920 рр.) вести запеклу збройну боротьбу, відстоюючи свою державність.

Метою роботи є вивчення подій на українських землях у 1917–1921 роках та узагальнення здобутків та прорахунків під час Української революції.

Українська революція 1917–1921 років – черга подій, метою яких було політичне самовизначення українського народу у формі поновлення та захисту державності. Після кількох літ тяжкої боротьби на декількох фронтах одноразово незалежна Україна зазнала поразки й у кінцевому рахунку українські землі осталися поділеними між СРСР, Польщею, Румунією та Чехословаччиною. Навесні 1917 року, після лютневої революції в Росії, український народ отримав історичний шанс звільнитися від залежності іноземного народу, здобувши самостійність на своїй землі.

Причинами революції стали: пригноблене становище українських земель, розподілених між двома імперіями (Російською та Австро-Угорською); розпорошення українського народу серед них, як наслідок братовбивство у Першій Світовій війні, а також піднесення українського визвольного руху та поширення національних ідей.

До здобутків Української Революції можна віднести наступне. По-перше, за багато років, на наших землях політичний рух мав сталі підґрунтя для розвитку, до якого український рух у імперіях йшов більше століття. По-друге, в часи революційних змагань було випробувано декілька видів політичного правління і визвольної боротьби під керівництвом УЦР, гетьманату та Директорії. А також, незважаючи на подальшу поразку Революції, подія сама по собі назавжди залишила відбиток у світосприйнятті майбутніх поколінь – сама ідея що український народ має право на самостійний розвиток в єдиній суверенній державі.

Дивлячись на усе вищезазначене можемо сказати, що головним здобутком Української революції стало українське самовизначення, та жага до боротьби за самостійність. Таким чином попри усі проблеми та втрати, український народ зміг пробудити своє вольове коріння, яке дало змогу в майбутньому організувати єдину країну. Також здобутком стало об'єднання українців, аби не було територіальних розмежувань на схід та захід.

Також здобутки умовно можна поділити на ідейні та практичні. Безпосередньо ідейні були в тому, що було запроваджено концепцію національного державотворення серед народу, яку підтримувало національно налаштоване населення. До практичних можна віднести впровадження культурних реформ за часів Скоропадського та демократизацію українського суспільства.

Проте Українська революція принесла певні втрати. Політична еліта нерідко припускалась помилок та прорахунків. Політичні діячі не були професійними політиками. Насамперед це була інтелігенція, письменники. Тому при вирішенні гострих питань, вони по-перше навіть не могли визначитись до якої України вони хочуть йти – автономія чи повна самостійність. Постійні політичні дискусії та перемовини закривали в основні невирішені питання народу – вихід з Першої світової війни, вирішення аграрного питання тощо.

Лише опора на власні сили могла призвести до перемоги, а вона досягалася перш за все забезпеченням згоди а Україні. Зрозуміло, сподіватися про ідеальну, загальну згоду в умовах громадянської війни та іноземної інтервенції було б утопією, але демократам, прибічникам державного відродження України для досягнення згоди слід було б прикладати більше зусиль, перш за все у сфері соціально-економічної політики.

Деяким лідерам партій слід було б менше думати про задоволення власних амбіцій. Іншим чинником, який породив зазначені труднощі, була переоцінка іноземних сил як опори в боротьбі за незалежність України. Усі іноземні сили, які залучались до справи збереження самостійності України, в кінцевому підсумку переслідували власні інтереси, нерідко протилежні інтересам народу України.

Українська революція стала прикладом того, яких помилок ми не маємо права допустити, аби і надалі над українськими землями міг розвиватися жовто-блакитний прапор. Шукаючи повчальних уроків у минулому, варто відмітити значення сильної армії для збереження здобутків державності, ідейного і компетентного політичного керівництва, ефективної дипломатії для реалізації національних інтересів. Принципово важливим і тоді, і сьогодні є плекання національної свідомості та національної єдності громадян України навколо ідей побудови вільного і справедливого суспільно-політичного ладу.